Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—Sir, the Sales Tax Bill was passed by this House 12 months ago in the last Budget Session. It received the assent of the President in October, six months ago. It is rather strange that the Sales Tax Department was not ready with the rules and have taken so much time to frame the rules. I am not speaking on the Adjournment motion, Sir, but I do say that the Sales Tax Department has failed in its duty in not framing the rules earlier.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—At this stage, we are only concerned about the admissibility of the motion. You can say all that when the motion is actually taken up.

Sri V. M. MASCARENHAS.—That is for the information of the Minister concerned, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What is the idea of the Government?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Sir, I have no objection to make a definite statement on Monday.

MYSORE SALES TAX (AMENDMENT) BILL 1955.

Extension of time limit for presentation of Select Committee Report.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—Sir, I move.—

> "That the time appointed for the presentation of the report of the Select Committee on the Mysore Sales-Tax (Amendment) Bill, 1955, be extended and that the report be presented before the close of the present session of the Assembly.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is:—

> "That the time appointed for the presentation of the Report of the Select Committee on the Mysore Sales-Tax (Amendment) Bill 1955, be extended and that the Report be presented before the close of the present session of the Assembly".

The motion was adopted.

MYSORE TENANCY (SECOND AMENDMENT) BILL 1954.

Motion to consider.—(continued).

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಜೆನೆನ್ಸಿ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ನಥೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಜಮೀರ್ದಾರ 25 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಕೂಡದು, ಜಮೀರ್ದಾರ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಖಾಯಂಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನೆಷ್ಟಿರಬೇಕು, ಜಮೀರ್ದಾರ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ 25 ಸ್ಕ್ವಾಯಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಪತ್ತಡ ವಿರುವುದು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರು ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಜಮೀನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲಿರುವ ಒತ್ತಡ ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. 5 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಗೇಣಿ ಅವಧಿಯಿರಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ರಕ್ಷಣೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಎಕರೆಯಿಂದ 10 ಎಕರೆಗಳ ವರೆಗೆ ಜಮೀನುಳ್ಳವರು ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಜನರಿರುವರು, 42 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಅವರ ವಶದಲ್ಲಿದೆ. 10 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 500 ಎಕರೆ ವರೆಗೆ ಉಳ್ಳವರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 42 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. 10—15 ಎಕರೆ ಇರುವವರು ಈ ಜಮೀನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕತಕ್ಕುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಒಂದೆಕೆರೆ ಉಳ್ಳವರು ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಜೀವನೋಪಾಯ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಮುಖ್ಯಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಜಮೀರ್ದಾರ ತಾನು ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆತನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಜಮೀನು ಪಡೆದು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದೆಂದು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಮ್ಯಾಗ್ನಿಮಂ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ 25 ಎಕರೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಕೂಡದು ಎಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಯಾರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ.)

ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಜನ ವ್ಯವಸಾಯ ಅವಲಂಬಿಗಳೆಂದೂ, 20 ಜನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೇಕಡ 80 ಜನ ವ್ಯವಸಾಯ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವವರು ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನೋಪಾಯ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲಿರುವ 80 ಭಾಗ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಮಾಡಿ 60 ಅಥವಾ 50ಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಇನ್ನು 40 ಜನರು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡೆಕರೆ ಇರುವವರು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ, ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡೆಕರೆ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಇರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ 5 ಅಥವಾ 10 ಎಕರೆಯಾದರೂ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. 5 ಎಕರೆಗಿಂತ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಒಂದೆಕರೆ ಸಾಲದು, ಕೊನೇಪಕ್ಷ 5 ಎಕರೆಯಾದರೂ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನುಳ್ಳವನೇ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು, ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಳುವವನಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಗೆ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ; ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಮೀನ್‌ದಾರ ತಾನೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಜಮೀನಿದ್ದವರು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಶೋಷಣೆಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುವವರು ತಾವೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಲು ಇರುವ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ವ್ಯಾಪಾರವಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ, ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನ್ಯಾವುದಾದರೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸಂಪಾದನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ವರಮಾನ ವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೂ ಜಮೀನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಊಹೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಮೀನಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನುಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನು ತಾನು ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. 25 ಎಕರೆ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ವಿನಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯವಾಗಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿನ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆದು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಜಮೀನು ಮಾರಾಟದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟೆಡ್ ಟೆನೆಂಟ್ ಆಗಿರುವವನಿಗೆ ಜಮೀನ್‌ದಾರನ ಹತ್ತಿರ 25 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಜಮೀನು ಖರೀದಿಗೆ ಕೊಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವುದಾದ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು. ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಅನಂತರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಕೇಳುವ ಬೆಲೆಗೆ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಖರೀದಿಗೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಪಾವತಿಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆ ಹತ್ತು ಕಂತುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾಯಿದೆ ಕೊಡಬೇಕು. 10 ವರ್ಷ ಹಣ ಕೊಡುವವರೆಗೆ ರೈತನಿಂದ ಜಮೀನ್‌ದಾರ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಆ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಈ ದಿವಸ 60 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿನವರೆಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಗಾಗಿ 600 ರೂಪಾಯಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 1,600 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದರ ಬದಲು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದೇ ಪೆತ್ತದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ; ರೈತನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರೈತ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ರೈತನಿಗದಿಯಾದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಹಣಕೊಡದೇಹೋಗುವಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನನಗೆ ಜಮೀನು ಬೇಡ ನನ್ನ ಹಣ ವಾಪಸು ಕೊಡಿ ಅನ್ನುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಇರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಅತನಿಗೆ ವಾಪಸು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದು. ಯಾವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟೆಡ್ ಟೆನೆಂಟು ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಆವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬಹುದು ಅದೇ ಅವನು ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ದಿವಸ 300 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಲೆ ಇಳಿದುಹೋಗಬಹುದು. ಜಮೀನ್‌ದಾರ ಆವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇರೆಯವನಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಗದಿಯಾಗಿ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈ ದಿನ ಅದು ಸಿಕ್ಕದೇ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ ಅತನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಯಾವ ದರದಂತೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಆ ದರದಂತೆ ಆಗತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ಪೊಬಲಗನ್ನು ಹತ್ತು ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು

ಅವನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಆತನಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 9ರಿಂದ 12 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಹಾಕಿದರೆ 600 ರೂಪಾಯಿ ಜಮಿನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಡೆ 400 ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ಜಮಿನ್‌ದಾರನ ಕಿರುಕುಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೊನೆಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೆ ಜಮಿನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಅನುಮಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಅವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೋಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಜಮಿನಿನ ಕೈವಶ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಿರುಕುಳದಿಂದ ಜಮಿನ್‌ದಾರರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ರೈತ ಜಮಿನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಜಮಿನಿನ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಆತ ಜಮಿನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ಆತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂಟೆತಕರಾರುಗಳು ಬಂದು ಕೋರ್ಟು ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದು ಜಮಿನು ಆತನ ಕೈಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮಿನಿನ ಮಾರಾಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರಾಟ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಕಂತಿನ ಮೇಲೆ ಹಣ ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಡಿಪಾಜಿಟ್‌ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ರೈತನಿಗಾಗಲಿ, ಜಮಿನ್‌ದಾರನಿಗಾಗಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಹೈಕೋರ್ಟು, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಾವು ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಡಿಪಾಜಿಟ್‌ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್‌ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಮಿನ್‌ದಾರನಿಗಾಗಲೀ, ರೈತನಿಗಾಗಲೀ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಣವಾಪಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೇ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಹಣ ವಾಪಸುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್‌ಮಾಡಿದ್ದರೆ 25 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ 75 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತಾಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲೋ ಹಣ ಡಿಪಾಜಿಟ್‌ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂಥ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಈ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು clause by clause ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಜಮಿನಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾತತಕ್ಕವನಿಗೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ ಜಮಿನ್‌ದಾರರಿಂದ ಶೋಷಣೆ ತಗದಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಜಮಿನು ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲು ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಿ ಆತ ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮುಖ್ಯ fragmentation of holdings ½ ಎಕರೆ, ¼ ಎಕರೆ ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಐದು ಎಕರೆ ಜಮಿನು ಇರುವಂತೆಮಾಡಲು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸುತ್ತದೆ, ರೈತನಿಗೂ ಕೂಡ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ Statement of Objects and Reasonsನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು 1952ನೆ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಕೆಲವು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ಯಾವನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಆತ ನಿರಾಶನಾಗಬಾರದು. ನಿರಾಶನಾದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿರುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಬಹಳ ನಿಧಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ದಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. Absentee Landlords ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದನೆಯದು, tiller of the soil must be the owner of the land ಎನ್ನುವುದು ಎರಡನೆಯದು, ಇಕ್ವಿಟೆಸೀವ್ ಕಲ್ಪವೇಷ್ಟ್‌ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮೂರನೆಯದು, ಮತ್ತು ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯರೀಸ್ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಾಲ್ಕನೆಯದು. ಈ ರೀತಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ Absentee landlords ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಡುವಳಿ, ಬಂಜರು ಬಹಳವಾಗಿ ಇದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಕಾನೂನನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.)

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ 300-400 ಎಕರೆ ಬಂಜರು ಜಮೀನು ಇದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದಲೂ ಇಫಫರ್ಮೇಷನ್ ಕೂಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಿಡುವಳಿ ಬಂಜರು ಯಾರ್ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬ ಸಮಾಚಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ತಾವು ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆ ರೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಕಾನೂನು ಅಂಗೀಕಾರವಾದ ಬಳಿಕವಾಗಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಟೆನೆಸಿ ಆಕ್ಟ್ ಇಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆ ಜಮೀನಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹತೋಟಿ ಯಾವಾಗ ಬಂತೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಇದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ತಲೆದೋರಿದೆ. ಮೊದಲು ಕೆಲವರು ತರೀ ಜಮೀನನ್ನು ಎಕರೆಗೆ 30-40 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಮಾರಿಕೊಂಡಿರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಪ್ರದೇಪದೇ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗ 200-300 ಎಕರೆ ತರೀ ಜಮೀನು ಯಾರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ವರಿಫೈಮಾಡಬಹುದು. 200-300 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಮಾತ್ರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೋ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲೋ, ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲೋ, ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿಯೋ ಇರುತ್ತಾರೆ. ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು 24 ಗಂಟೆಯೂ ದುಡಿದು, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕಳಕಿತ್ತು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ನಾಟಿಹಾಕಿ, ಬೆಳೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಕಷ್ಟ ಹೇಳತೀರದು ಇದು ರೈತರಿಗಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದನ್ಯರನೇಕರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ absentee landlords ಆಗಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲೋ, ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲೋ ಯಾರಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಇವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ Tiller of the soil must be the owner of the land ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಈ ಟೆನೆಸಿ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕೊಡುವಾಗ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೈತೂಕ, ಬಾಯಿಬಣ್ಣ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಗೇಣಿದಾರ, ಸ್ವಾಮಿ, ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಗುರುತಿಗೆ ಇರಲಿ, ಪತ್ರ ಬರೆದುಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀ, ನಿನಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಆಗಿದೆ, ಪತ್ರ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊನೆಗೆ ನಿನಗೇ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ 6ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ for the words "the crop or crops", the words "the main crop" shall be substituted ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. Main crop ಅಂದರೆ ರಾಗಿ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು 4-5 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೂ ತಾವು ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಪಹಣಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನ ಹೆಸರಿಗೆ ಪಹಣಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಹಣಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವನು ಸ್ವತಃ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು 10 ವರ್ಷ ಅಲ್ಲ 20 ವರ್ಷ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವನ ಹೆಸರು ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನೇ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅಥವಾ ಜಮೀನುದಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಹಣಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಯಾವನು actual ಆಗಿ ಜಮೀನುಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಹಣಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು insist ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ 4-5 ಜೆನೆಂಟುಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಜಮೀನು ಎಂದು ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಖಾತೆ ವರ್ಗಾವಣೆಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನುಗಳು ಪರೀದಿಯಾಗುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆಂಬ ಕೂಗು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಹೋಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಮೀನುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹೇಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಳೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನನ್ನು ರೈತರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇದಕ್ಕೆ ತಾವೇನು ಉಪಾಯ ಸೂಚಿಸುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಬ್-ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ಅವರ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಹೀಗೆ 400-500 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಆವರು ಇತರರಿಗೆ ಪರಭಾರೆಮಾಡದಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಮಾರಾಟಮಾಡಿದರೇನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ ? ಆ ಜಮೀನು ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—What the Chair said is, even if the land is sold, the tenant will be there, the land will be there.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಕಠೋರವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ? ಆದರೆ ತಾವು ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಫೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್

ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಹೀಗೆ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಕಾರಣವಿಷ್ಟ— ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ; ಅವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಂತೆ ಎಲ್ಲರಹಾಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲಿ ಅನ್ನತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗ ಈ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯರೀಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪರ್ಸನಲ್ ಅಂಡ್ ಮಿಸ್ಲೇನಿಯಸ್ ಇನಾಂ ಅಬಾಲಿಷ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮತ್ತು ಥಾರಿಟಬರ್ ಇನಾಂ ಅಬಾಲಿಷ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಆಬ್‌ಸೆಂಟಿ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲಾರ್ಡ್ ದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ 500 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನು ಯಾರಿಗೋ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲೋ ತಾನು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆಬ್‌ಸೆಂಟಿ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಜಮೀನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವಂಥ ರೈತರು ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಪಲ್ಲಗಳಂತೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ತಗೆದುಗೊಂಡು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡದೆ ಪೂರಾ ನತಾಯಿನತ್ತಿರುವಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಜಮೀನ್ದಾರರು "ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು" ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಾಗ ಆ ರೈತರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಹೇಗೂ ಈತನು ಬಂದು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಪುನಃ ಆತನು ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮಗೇ ಕೊಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದು ಕೆಲ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಂಥ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ರೈತರು ತುಂಬ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೆ ಇದರ ಅರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ತಾವು ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಗೂ ಒಂದು ವಿರಸವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇನೂ ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಇದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈಗ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ಅಂಥ ಅನ್ಯಾಯವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ಟನ್ನೂ ಸಹ ಏಕೆ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕೆಲವರು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಪೂರ್ತಿಯಾದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನೇ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವೂ ಸಹ ಮೊದಲೇ ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೇ ಅಳವಡಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ಬೂಸುಧಾರಣೆಯೊಂದನ್ನೇ ತಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದು, ಇದೊಂದನ್ನೇ ತಂದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಇದೇ ರೀತಿ ತಾವು ಇತರೇ ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೂ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಆಗಲೇ ಜನರು ಯಾರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಪಟ್ಟಣವಾಸದಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಆಂತಸ್ತು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಯಾರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿವೇಶನದ ದರಗಳನ್ನು ಪೂರಾ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ 1925ರಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಯಾರೂ ಈ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕವರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಕೂಡ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಈ ನಿವೇಶನಗಳ ಬೆಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತೀರಾ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಈ ದಿವಸ ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ ಏನಾಗಿದೆ! ಹಿಂದೆ ಚದರಗಜಕ್ಕೆ 3-4 ಆಣೆ ಇದ್ದದ್ದು ಈ ದಿವಸ 30-40 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಈ ಮಸೂದೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು-ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನಾಲ್ಕೈದು ಸೈಟುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಳಿದರೆ ಚದರಗಜ ಒಂದಕ್ಕೆ 1.-20 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವೀಗ ಈ ಸೋಷಿಯಲಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರನ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರೊಗ್ರೆಸೀವ್ ಐಡಿಯಾಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರಿ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬನವನಗಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಜಮೀನ್ದಾರನೂ ಅಲ್ಲ, ಆಬ್‌ಸೆಂಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡೂ ಅಲ್ಲ, ಚೆನೆಂಟೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ರೈತನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಕನ್ಸ್ಯೂಮರು.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಒಬ್ಬ ಪ್ಯಾರಾಸೈಟ್‌ಗಳು ಎಂದು ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪ್ಯಾರಾಸೈಟೂ ಸಹ ಅಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.)

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮಸೂದೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ರಲ್ಲಿ ಈ ಚೆನ್ಕೆಸಿ ಆಕ್ಟು ಎನ್ನುವುದು ಮೊದಲು ಬಂತು, ಎರಡನೆಯದು ಪರ್ಸನಲ್ ಮತ್ತು ಮಿಸ್ಲೇನಿಯಸ್ ಇನಾಂ ಅಬಾಲಿಷ್ಡ ಬಿಲ್ಲು ಅನ್ನುವುದು ಬಂತು, ಇನ್ನು ಮೂರನೇಯದು ರಿಬಿಯಸ್ ಅಂಡ್ ಫಾರಿಟಬಲ್ ಇನಾಂ ಅಬಾಲಿಷ್ಡ ಬಿಲ್ಲು ಅನ್ನುವುದು ಬಂತು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಒಂದು ಹಂತ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ—ಈ ಅಬ್‌ಸೆಂಟಿ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲಾರ್ಡ್ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ವರ ಜಮೀನನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ನೀವು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಜಮೀನಾ ನ್ದಾರನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಮೀನಾ ದ್ದಾರನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನುಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಸರ ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಇದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೂರು ಎಕರೆ ತರಿ, ಇಂತಿಷ್ಟು ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಅರ್ಥ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೆ ತಾವು ಈ ಅಬ್‌ಸೆಂಟೀ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್‌ನ ಎರಡು ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ತರದೆ.....

Sri Kadidal MANJAPPA.—The ceiling limit deals only with absentee landlords and their tenants.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ—ಈ ಮಸೂದೆಯು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಇದರಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಕೆಲವು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರೆಗೆ ಜಮೀನು ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಈ ಕಾನೂನು ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರಕ್ಕ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ತರಹೆಯ ಜನಗಳಿವ್ಹಾರೆ. ಸ್ವಂತ ಜಮೀನ್ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ತಾವೇ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥವರ ಗುಂಪು ಒಂದು; ತಾವು ಜಮೀನಿನ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದೆ ಕೂಲಿಯವರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕವರು ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪು; ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯವರು ತಮಗೆ ಯಾವ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನುಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಅಥವಾ ವಾರಕ್ಕೋ ಅನ್ಯರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಗುಂಪು ಒಂದು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗುಂಪಿದೆ—ಅವರು ಯಾವ ಈ ಗುತ್ತಿಗೆ ಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ವಾರಕ್ಕೂ ಜಮೀನು ಮಾಡು ವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ದಿನಗೂಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರರ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಒಂದು ಇದೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರ್ ಕ್ಲಾಸೇ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸುಮಾರು 6 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಬರಿ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರರ್ಸ್ ಆಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ 12 ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ವಾರ ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರು 15 ಸಾವಿರ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಷ್ಟಿದೆ, ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಷ್ಟಿದೆ ಅನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.....

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಹಾಗಾದರೆ ಇವ ರೆಲ್ಲರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿರಬಹುದು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಈ ವಾರ ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರ ಸಂಸಾರಗಳೇ ಸುಮಾರು 75 ಸಾವಿರದ ಮೇಲಿರಬಹುದು.

Sri H. M. CHANNBASAPPA.—The correct figure is 4,32,415 people or about 75,000 families.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಲೆಕ್ಕ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ತಪಶೀಲ್ದಾರರಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿದರೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗಬೇಕು. ಇದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷ ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಾನೂನು ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ land holdersಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಟೆನೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಧ್ಯ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ, abolition of absentee landlordism ಮತ್ತು ceiling of land limit ಅಂದರೆ,—ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಿ ತರಬೇಕಾ ಗಿತ್ತು—ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿ ರುವ Planning Commissionನವರು ceiling limit ವಿಚಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ comprehensive ಆಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು piecemeal ಆಗಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ತಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ Tenancy Act ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು 1952 ರಲ್ಲಿ. ಅದರಲ್ಲಿ 5 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ tenantಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಆ ಅವಧಿಯನ್ನು 10 ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಈ Tenancy Act ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿ

ದೆಯೇ, ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೇ, ಎಂದು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಕಾಲವಾದರೂ ನೋಡದೆ, ಇದರ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನಾದರೂ ನೇಮಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ, 5 ವರ್ಷಗಳು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಆತುರವಾಗಿ ತಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ತಿನ್ನಬಹುದೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುರುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗಲೇಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಒಂದು comprehensive ಆಗಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ Tenancy Bill, ceiling limit, abolition of intermediaries ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದೇ ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಲ್ಲ. ಈಗ ಎರಡನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು Absentee Landlordism ಮತ್ತು ceiling limit ಇವೆರಡನ್ನೂ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—Absentee Landlordism ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಬಹುಶಃ ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳುವುದು ಹಿಂದೆ ತಿರುವಾಂಕೂರು ಕೊಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಹಾಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತರದೆ, ceiling limitಗೆ ಒಂದು, absentee landlordismಗೇ ಒಂದು, tenancy ವಿಷಯಕ್ಕೇ ಒಂದು ಹೀಗೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—Comprehensive Act ತರುವುದು ಯುಕ್ತವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ Tenancy Amendment Billನಲ್ಲೇ Absentee Landlordism ವಿಷಯ ಅಡಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರೆ tenancy ಗೆ.....

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. Ceiling limit ವಿಚಾರ, Absentee Landlordism abolition ವಿಚಾರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಸೂಚನೆಗಳೇನು, ಅವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri P. R. RAMAIYA.—" Hereafter anybody who possesses the land should cultivate the land for himself ", it is a very simple thing.

ಇದನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ತಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಇದರೊಳಗೆ ತಾವು ಏನುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು circumvent ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೂಲಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, I can possess 200 acres of land, but yet I can circumvent this Tenancy law by engaging labourers instead of calling him a tenant I will pay him money and get the lands cultivated. How can you prevent this ? The object of the legislation, I think, is to see that a man does not possess more than a certain number of acres of land and that the man who works on the land should get the ownership. But, here there is scope for circumventing "

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪ್ರೆಸ್ ಯಾರಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರೆಸ್ ಇಟ್ಟಿರುವವರೇ ನಡೆಸಬೇಕು !

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಮುಂದೆ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ 8 ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆಯಬಹುದು, Communism, socialism, ಸರ್ವೋದಯ, 8 hours' labour, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ he should be entitled for bread. ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಒಂದು ನೋಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮಗೆ ಒಂದು ಆಸೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂದರೆ ಉಳತಕ್ಕವನಿಗೆ, ದುಡಿಯತಕ್ಕವನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತರಬೇಕು. ತಾವು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತರದೆ ಅರ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತರುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Radical ಆಗಿ ಇರಬೇಕು. ಯಾರೂ ಕೂಡ circumvent ಮಾಡಿ, agricultural labour ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಆ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡಬೇಕು. ನನಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ತತ್ವ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಉಳುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವವನು ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು, ಉಳುವವನು ಬರಿ ಕೂಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಯಾವಾತನು ಉಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ 2 ಎಕರೆ, 5 ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ಕೊಡಿ. ಅವನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ನಿಜವಾದ ಸುಧಾರಣೆ ತಂದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯೊಳಗೆ ನಾವೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಯಾವಾತನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೇ ಸ್ವತ್ತು ಸೇರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ.....

Sri P. R. RAMAIYA.—I want the socialistic pattern to come to-day in every walk of life. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ತತ್ವ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ agricultural labourers ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ

(SRI P. R. RAMAIYA)

ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಸಿದರೆ ಆಗ Tenancy Act ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಲಯವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ತಾವು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ceiling limit ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ putting the cart before the horse ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

Indian Planning Commissionನವರು ಈ ceiling limit ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನ್ನೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ socialistic pattern ನಿಜವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಬೇರೆ ತಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅರ್ಧ ಅರ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. Statement of Objects and Reasons ನಲ್ಲಿ ತಾವು

> "conferring greater security of tenure on cultivating tenants and the conferring of the right to acquire ownership of the lands cultivated by them."

ಈ ತತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ತಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರೊಳಗೆ landlords ನಿಂದ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು tenantಗೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನಾದರೂ compensation ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತನಿಗೆ ಫನಃ ಹಂಚಿದರೆ it would be a sort of free distribution of wealth.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ legislation ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ, —I imagine the picture like this :— ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡದು. More than that, the Government must take over the land by giving him some compensation and then distribute that land to the raiyats by fixing some rate. But do not leave the things in suspense. 5 ವರ್ಷ, 10 ವರ್ಷ ಹೀಗೆ ನಾವು suspenseನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ land value ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

11-30 A. M.

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ 20 ಎಕರೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ 15 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವನಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ತಾವೀಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿಂದ ಆ 15 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಆ ಚೆನೆಂಟಿಗೆ 10 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರ ದರ ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಈ ರೀತಿ landlordಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು suspenseನಲ್ಲಿಡದೆ, ಇನ್ನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಿರೋ ಆ ರೀತಿ compensation ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಚೆನೆಂಟಿಗೆ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಸುಗಮವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ,ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ತಾವು Inams Abolition ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು observe ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಿರಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವವನಿಂದ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆ ಕಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಿ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ !

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ? ರೈತರು ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ! ಅದುವರೆಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಅವನು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಚೆನೆಂಟಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ land value ಕೂಡ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚೆನೆಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನೆಯಿದ್ದು ಹತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡದೆಯಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಸುಲಭಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ landlordಗೆ ಹಣ ಬರುವಂತೆ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಸ್ಥೆಯವರೋ ರೈತನಾದ ವನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡಬೇಕು. The land may be mortgaged in the Land Mortgage Bank. This is a point which deserves the consideration of the Select Committee. They should see that the landlord gets the amount due to him immediately. ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ 39ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ (2)ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ 31 (ಬಿ)ಯ 2ಎ (8)ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

> 31-B (8) Nothing in the foregoing provisions of this section shall apply to the land of a landlord,
>
> (a) Who holds arable land, as an owner, the total extent of which in the whole of India does not exceed the area of a permissible holding ;

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ (ಎ) ಭಾಗದಲ್ಲಿ

> "Holds arable land as an owner the total extent of which in the whole of India does not exceed the area of a permissible holding".

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು practical ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಈ ಲೆಕ್ಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತೀರಿ? ಈ ಆಕ್ಟ್ ಒಂದು State Law. ಒಬ್ಬಾತನಿಗೆ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿ ಯಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತೀರಿ? ಆದ್ದರಿಂದ 31 (ಬಿ) 8(a) ನಲ್ಲಿ.

"Who holds arable land as a owner the total extent of which in the whole of India does not exceed the area of a permissible holding....."

ಎಂಬುದರ ಅಸಮಂಜಸತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. Permissible Holding ಎಂಬು ದನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ಇಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳು Standard ಎಕರೆಗಳೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಮೇಲೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಭೂಮಿಯಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಸಿಬಲ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಕಾನೂನುಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕದು ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲವೆ? ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಕನ್ಯಾಕುಮಾ ರಿಯ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ!

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

"... Holds arable land as a owner, the total extent of which in the whole of India dues not exceed the area of a permissible holding.....".

I can understand such a section in the Central Legislation. They have got a hold on lands in the whole of India.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದರೆ whole of India ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಯಾವ ಜಾಮೀನಿನ ವಿಷಯ ವನ್ನಾದರೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕವರಾದ ನಮಗೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತಾವು ಹೇಳುವ ವಾದ ವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 1,000 ಎಕರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ 500 ಎಕರೆ, ಇಲ್ಲೊಂದು ನೂರು ಎಕರೆಗಳಿದ್ದರೆ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

*Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I want to know one information, Sir. How do you fix the standard acre with regard to the land that is owned by a person residing in Bombay or Madras or Orissa? How is it possible to fix up the limit?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is quite possible, to get the necessary statistics from the neighbouring States and it is quite possible to fix the standard acre.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—So far as the person who holds land to the extent of 100 acres in Madras or in Bombay is concerned, may I know whether that person will not be subject to the respective laws prevailing in those States?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Oh Yes.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—In that case, if the tenancy law is to the effect that ceiling limit should be put on the holding of land by a person residing in Bombay or Madras with reference to the land he holds in Bombay or Madras, then our provision to bring him also under the provision of this Bill would become redundant because he will be subject to the same condition there.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Can the laws made in the State Legislature, be made applicable to the border state also?

Sri Kadidal MANJAPPA.—No. It is not the intention at all. When we calculate the standard acre, we take into account the extent owned by the individual in other States. Supposing, as I submitted earlier, a man owns thousand acres in Madras State and 300 acres here, and all that area is being cultivated by the tenants, it is not reasonable to allow him to enjoy thousand acres there and also 300 acres here for self-cultivating.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—But you cannot cut down the extent owning by him in other States. We have no right to do so.

Sri Kadidal MANJAPPA.—We cannot take away the land, but we can take into account the lands owned by him in other States.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Supposing a person owns 300 acres in Madras and about 50 acres here; so, his permissible holding will be a certain extent and there will be a protected tenant within the meaning of your legislation here. But there will be no legislation there applying to protected tenant. In that case, has that person got to sell away the land to the protected tenant if that man applies for permission to purchase it? How can you make your law applicable to a piece of land tenant who is living elsewhere?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is not the intention of this measure to confer he rights of protected tenant to some persons who are residing elsewhere. It s not the intention at all.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—But there will be difficulty in the working of your law?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Where is it stated that we are going to confer tenancy rights on the person residing outside the Mysore State?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I conceded, you only want to limit the extent because you do not want a person to own thousand acres who is residing either in Bombay or in Madras. Well, I concede that it is not a desirable thing to allow such a thing. But I am only trying to draw the attention of the Government to the working difficulty that will be confronted when we put the law into operation.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Sri Channabasappa, the point raised by Sri P. R. Ramiah, I think, involves some complications. That point deserves consideration at the hands of the Select Committee.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—On a point of law, it is better that the Government gets it examined by the Law Department and place a statement of the legal opinion on the floor of this House for the benefit of this House.

Sri Kadidal MANJAPPA.—We have got the point examined by the Law Department. There is nothing unconstitutional or illegal in inserting such a provision in the enactment. If there is any objection, we can examine it once again.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—All these things will be gone into by the Select Committee.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to submit one suggestion. Anyway, it may be presumed that the Government has consulted the Law Department while introducing this Bill; the House will be at a greater advantage if the opinion of the Law Department in respect, the various provisions of this Bill, is placed before this House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—This will be referred to the Select Committee. The Select Committee has got liberty to go into the question.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The question arises whether this Bill can be referred to the Select Committee or not. If the House decides that there is no necessity to refer the Bill to the Select Committee then it can be dropped. Now, on the merits of this Bill whether it is desirable that it should go to the Select Committee or not, it is on the basis of the report of the Law Department, we can decide whether this can be dropped. Therefore the House will be at an advantageous position to decide if the Hon'ble Minister were to place the report of the Law Department on the merits of this Bill so far as the points which have been raised are concerned.

Sri Kadidal MANJAPPA.—We have consulted the Law Department. It is the Additional Law Secretary who has drafted the Bill. We have taken his opinion.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Then place that opinion before this House.

Sri Kadjdal MANJAPPA.—You cannot press me like that.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is only through the concerned Minister that we can take the opinion but not from the Law Secretary.

***Sri M. LINGANNA** (Nanjangud).—May I at this stage submit, that the point of illegality or constitutionality does not arise at this particular stage? We are only considering the principles of the Bill. This could be considered only at the time when we take up the Bill clause by clause. The points raised both by the Hon'ble Member for Periyapatna and the Member in-charge of the Bill are out of order.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is not like that. When we are considering the general principles of this Bill, the members are at liberty to consider all those points.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I submit to the Chair, there is also room for the doubt. The right of disposal of property is a right conferred under article 19(f). This right can only be limited by reasonable restriction. But the Government is once again taking

away that right conferred by the Constitution by inserting a provision in this Bill. Even deciding the limitation of holding requires to be legally examined.

Sri Kadidal MANJAPPA.—When the other member is speaking, some other person cannot intervene and raise some other point, Sir.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I only wanted the Hon'ble Minister to place the opinion of the Law Department before this House for the benefit of members so that we can debate on that point.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Minister will consider that point.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.—ನಾವು ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಾ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಮತ್ತು ಇತರೆಯವರೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾಜನ ಬಸಪ್ಪನವರೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಆಗ್ಗೆ ಲಾ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರೂ ಹಾಜರಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದೇ ಸಾಕ್ಷಿಯೇ, ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತೇ ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Member has liberty to make his observations within limits.

Sri P R. RAMAIYA (Basavangudi).—Mr. Speaker, in a legislation of this kind, common sense tells me that such a clause should be reciprocatory, that is to say, if you pass a law here, that should be reciprocated in the neighbouring States. Even there they should pass the law of a similar kind. Without reciprocity, such laws cannot work properly. Therefore, Sir, this has a standing of all-India importance, which deserves the consideration of the Centre. When the Centre fixes the land reform as a State subject, supposing the Centre legislates that ceiling limit of the land should be so much in India,—I think it is very necessary that as far as property is concerned, there should be a law of that kind which applies to the whole of India. Specially, when you insert a clause like this: 'to hold arable land as owner the total extent of which in the whole of India does not exceed the area of the permissible holding': I think this clause should find a place in a Central legislation. In a legislation of a State, such clause cannot find a place. Therefore I am firmly of the opinion that when you are considering the question of land reform of such far-reaching nature that it affects the position of the owner of land not only in Mysore but in other parts of India, we have to see that there is reciprocity and there is legislation or understanding of an all-India character. Without that, if you make a legislation of this kind applicable to Mysore, it would be penalising the subject of the State and it would be a sort of discrimination also, and it may lead to elucidation being sought on points of law from the tribunals. Therefore Sir, I wish this particular clause—clause 'A' deserves some more consideration at the hands of the Government and let them also consult the Planning Commission, if they are going to have such a legislation in other States also. Then only it would be just and proper to have such a clause in our legislation.

Sir, in determination of the Standard Acre, there should be some reason and rhyme. We cannot determine this quantity or quantum of standard acre arbitrarily. It should be based on certain money value, not merely on so many pallas of ragi or so many pallas of paddy. It should have some money content. That is to say, you say, it shall be Rs. 500 or Rs. 1,000 or something like that which should have an All-India currency. Therefore Sir, instead of determining this measurement of standard acre in terms of pallas of ragi or paddy, I would like that money value be given to that. Then it would have All-India meaning. And then, this clause 'A' will have implication. When we say a man is worth so much landed property, it can be estimated in terms of so many rupees. It cannot be said that he possesses so many standard acres which gives so many pallas of ragi or paddy. Therefore Sir, it is a point for consideration of the Government in the Select Committee. Instead of putting so many pallas of paddy or ragi, let them have it in terms of money. Then it would have some application to All-India standards.

Even regarding this ceiling limit, it would have some relation to the present economic position, Sir. We are

(SRI P. R. RAMAIYA.)

passing through vast changes in the economic structure of our society. When we fix the limit of land that is to be owned by one individual, we have to consider that question in terms of its value in relation to the exchange of other commodities. Therefore, it is of absolute importance that when we fix the ceiling limit, we have to take into consideration the money value of the land in question. I am sure that when the Planning Commission considers the question of land reforms this question will be taken into consideration. Therefore Sir, this legislation is of such a comprehensive character that it deserves to be scrutinised carefully ; it would be wise if the Government get some information from the Planning Commission in regard to this matter.

Sri Kadidal MANJAPPA.—This Bill had been sent to the Planning Commission and they have offered their remarks on the Bill.

Sri P. R. RAMAIYA.—I made some remarks with regard to the money value. I want to know what the Minister has to say about it.

Sri Kadidal MANJAPPA.—At the proper time. I would like to place before this House the comments of the Planning Commission on this Bill.

Sri P. R. RAMAIYA.—Have the Government considered this aspect ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Yes, the suggestion of the Hon'ble Member is impracticable. It is not a practical solution at all.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—ಭೂಮಿಯು ಬೆಲೆ ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಲೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

Sri P. R. RAMAIYA.—I want to develop that point so that the Minister might understand the implication, Sir.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಸ್ಕ್ವ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆಯೆಂದು ವಿಧಾಯಕಮಾಡುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ, ರಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಬತ್ತ ಮತ್ತು ರಾಗಿ ಬೆಲೆ ಫ್ಲಕ್ಟುಯೇಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಕಡಮೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಕ್ವ್ಯಾಂಡರ್ಡ್, ಒಂದು ನೆಲೆ ಬೇಡವೆ ? ಇದಕ್ಕೆ ನೆಲೆ ಬೇಕು. ಆ ನೆಲೆ ಹಣದ್ದಿಂದ ಅಳತೆಮಾಡಿದರೆ ನೆಲೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆ ! ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆಯೆ ! ಇದೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ?

ಈ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಹೊರಗಡೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಚೆನೆಂಟುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡುಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ 10 ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸದೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಚೆನೆಂಟುಗಳಿಗೆ ಜಮೀನು ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ಆ ಹಣವನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ; ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತೆಂಬ ಶಂಕೆ ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಜಮೀನಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾರಿಗೂ ಇರಬಾರದೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾನೂನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚೆನೆಂಟುಗಳ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರ್ ಮುಖಾಂತರ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯು ಬಾಧಕವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರ್ ಮುಖಾಂತರ 100 ಅಥವಾ 200 ಎಕರೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ, ತುರುತಾಗಿ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಚೆನೆನ್ಸಿ ಆಕ್ಟಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಚೆನೆನ್ಸಿ ಆಕ್ಟನ್ನು ಶರುಪಾಗಲೇ ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಜಮೀರ್ದಾರರಿದ್ದಾರೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಪಡೆದಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಒಂದು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಿರುವವರು 28,000,88 ಜನರೆಂದೂ, ಒಂದರಿಂದ ಐದು ಎಕರೆಯವರೆಗೆ ಹೊಂದಿರುವವರು 6,17,664 ಜನರೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದರು.

12 NOON

5 ಎಕರೆಯಿಂದ 10 ಎಕರೆ ಒಳಗೆ ಇರತಕ್ಕವರು 84,803 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ.
50 ಎಕರೆಯಿಂದ 100 ಎಕರೆಯವರೆಗೂ ಇರತಕ್ಕವರು 12,078 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ.
100 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 500 ಎಕರೆಯವರೆಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಜನ 2,480 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ.

ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಇದ್ದೇನೆ. 500 ಎಕರೆಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕವರು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾವು 8 ಪಲ್ಲ ಭತ್ತ, 8 ಪಲ್ಲ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಒಂದು ಎಕರೆಯನ್ನು ಸ್ಕ್ವ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏಕರ್ ಎಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು 25 ಜನಗಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 100 ಎಕರೆಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿದ ಮೇರೆ 100 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 500 ಎಕರೆಯವರೆಗೂ ಇರತಕ್ಕ 2,480 ಜನ ಮತ್ತು 500

ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕ ಅತ್ಯಲ್ಪಜನರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗದಾಪ್ರಹಾರಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಜನಗಳು ಈ ಕಾನೂನು ಆಗುವುದರೊಳಗೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆಮೇಲೆ Standard Acre ಎಂದು ಮಾಡಿ ಈ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಜಮೀನಿನ ಹಂಚಿಕೆಮಾಡಿ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಅಥವಾ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಅಥವಾ ಲಾಯರುಗಳ ಕೈಗೆ ಬಡ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳಾಡುವಂತೆ ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರು ಈಗ ಸುಮಾರು 7–8 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹತೋಟಿ ಬಂದುದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಜೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ನೆರವು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪದೇ ಪದೇ ಇಂಥಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವರನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡಬಾರದು. ರೈತರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಕೈಗೆ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಜಮೀನ್‌ದಾರರೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಯಾ್ಯಂಡರ್ಡ್ ಏಕರ್ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಅವರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚೆಂದ್ರುಶೇಖರಯ್ಯ.—ಈಗ ತಾವು ತಂದಿರುವ ಈ ಬಿಲ್ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದೇರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುವುದು ತಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ 105 ಜನ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇರಬಹುದು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿರತಕ್ಕವರು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹಾಗಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವತ್ತಿನ ಮೈಸೂರುದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 100–200 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದೇ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕ ರೈತ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರತಕ್ಕವನ ಕಷ್ಟ ಏನಿದೆ, ಅವನು ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಸೋಲ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು 100 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕವನು ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಸೋಲ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅವನ ಕಷ್ಟ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೋಲಿಕೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, 100 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ನೌಕರನ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅವನಮೇಲೆ ಹೇರುವುದಾದರೆ ಅವನ ಗತಿ ಏನು? ಅವನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನ ಸಾಲ ಸೋಲ ತೀರಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 25 ಎಕರೆ, 50 ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ರೈತರ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಜನ ಸಾಲ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆ, ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಗಜ 4 ಆಣೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ, ಒಂದೆರಡು ಮಕ್ಕಳು ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಅವನು ಸಾಲ ಸೋಲ ಇಲ್ಲದೇ ನಿರ್ವಹಣೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಒಂದು ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಬರೀ ಒಂದು ಮೆರವಣಿಗೆಗೆ 6 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಯಿತಂತೆ. ಈ ರೀತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರೂ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ, ಟೌನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಡಪಾಯಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಈ ರೈತನಮೇಲೆ 'ಮಾರಿಕಣ್ಣು ಹೋತನಮೇಲೆ' ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಏಕೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿದ್ದೀರೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂದಾನ ಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ನಿಜ. ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ರೈತ ಜಮೀನಿನ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನು ಸುಖವಾಗಿ ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಜಮೀನನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದು ತಾವು ಅನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಜಮೀನುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಇಂಥಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ರೈತ ಇದರಿಂದ ನರಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥಾ ಜಮೀನುದಾರರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕೂಡ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಆತ ಸಹಾಯಪಡೆಯುಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ರ್ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆಯಾದರೂ ನಾಲ್ಕು ಕಾಸು ಬಂತು, ನಾಳೆ ದಿವಸ 10 ಎಕರೆ 20 ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವನು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಇಳಿದುಹೋದರೆ ಅವನ ಗತಿ ಏನು! ಅವನ ಸಂಸಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕು! ಕಂದಾಯ ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು; ಸಾಲ ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ! ಮಂಡ್ಯ, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಯಾ್ಯಂಡರ್ಡ್ ಏಕರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 15–20 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.)

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1-2 ಪಲ್ಲ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿರುವ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಲಾಯರುಗಳ ಮನೆ ಕಾಣದಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನಗಳಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿರುವಾಗ ತಾವು ಈ ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವು ನೇರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಸುಲಭವಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ತಾವು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆಗ ರೈತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತನಿಗೂ ಅನುಕೂಲ; ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆ ಜಮೀನು ರೈತರ ಕೈಗೇ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವಾದಳಿತ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಚೀಚೆಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ರೈತನಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ತಾವು ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಆ ರೈತನ ಕೈಳ್ಗೇ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಋಣಭಾರ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ತೀರಾ ಅಗತ್ಯ. ತಾವು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಮಾಡಿ ರೈತನ ಋಣಪರಿಹಾರಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ರೈತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಪೂರಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಮೊದಲು ಈ ರೈತನ ಋಣ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಒಂದು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತನು ಸಾಲಗಾರನಾಗಲು ಒಂದಲ್ಲ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯಲು ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳ ಲಗ್ನ ಮಾಡಲು ಸಾಲಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೇ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆತನು ಈ ದಿವಸ ಸಾಲವಂದಿಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 100 ಎಕರೆಗಳೆಂದೂ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 20 ಎಕರೆಗಳು ಸಾಕೆಂದು ಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನ್ದಾರನೆಂದು ಹೆಸರಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಆತನು ಪೂರಾ ಸಾಲವಂದಿಗನಾಗಿ ತನ್ನ ಆಡಳು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಇತರರಿಗೆ ಅಡವು, ಕ್ರಯ, ಭೋಗ್ಯ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಬಲದಮೇಲೆ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಲ ಸೋಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ಹಾಗೆ ಉಳಿಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಸಹ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇನೋ ಸುಲಭ, ಆದರೆ ತಾವು ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಜನಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಸಾಲವಂದಿಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ? ಆತನು ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಆತನ ಹಿಂಡೆ ಮುಂದೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟ ಜನರು ಬಂದು ಎಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಆತನಿಗೆ ಒಂದಾಣೆ ಸಾಲ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಯಾರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ coffee planters ಜಾಸ್ತಿ. ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳಾಗಲಿ, ಯಾಲಕ್ಕಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳಾಗಲಿ, ತೆಂಗಿನ ತೋಟದವರಾಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅವರ ಜಮೀನು ನಾವು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಕಾಫಿತೋಟವಾಗಲೀ, ಯಾಲಕ್ಕಿ ತೋಟವಾಗಲೀ, ತೆಂಗಿನ ತೋಟವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಡಕೆ ತೋಟವಾಗಲೀ ಯಾವುದೂ ಕೂಡ 25 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಇರಕೂಡದೆಂದು ತಮ್ಮ ಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅಡಿಕೆತೋಟ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾಲಕ್ಕಿತೋಟ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಕಷ್ಟ. ಇಲ್ಲ ಯಾಲಕ್ಕಿ ತೋಟವಿರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಲಕ್ಕಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥಾ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಇತರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನ್ದಾರನು ಬಹಳ ನಾಖವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನಂತೋಷವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬುದರಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತರಹ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ರೈತನ ಋಣ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅವನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಜಮೀನ್ದಾರರು ತಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂಗೀಕರಿಸತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಏನಿದೆಯೋ ಅವನ್ನು ನಂತೋಷವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ, ತಾವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ರೈತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ದವಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಪದಾರ್ಥದ ಬೆಲೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬಹುದು. ನಾಳೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದು. 25 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬಲ್ಲ, ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಮುಂದೆ ಸಂಸಾರ ಯಾವ

ರೀತಿ ನಡೆಸಬಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾಲಸೋಲ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ 100ಕ್ಕೆ 95 ಜನ ರೈತರು ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅವರ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟ ಇವೆಲ್ಲ 2,000 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ಎರಡು ಸಾವಿರ ಜನರ ಮೇಲೆ ಈ ಗದಾ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ. ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಐದು ಲಕ್ಷ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ, 15 ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡುವಷ್ಟು ಜಮೀನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಐದು ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬಹುದು ಆದರೆ ಮರೆನಾಡಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಯಾರಾದರೂ ಜಮೀನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ರೈತರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನೂ ಇದೆ. ನಾನು ಮರೆನಾಡಿನ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳ ಅರಿವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನುಕೊಟ್ಟು, ಎತ್ತು, ಗಾಡಿ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ ಜಮೀನು ಸಾಗು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಿ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜಮೀನು ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರುಗಳ ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೈತ 50 ಎಕರೆ, 500 ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜಮೀನನ್ನು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂತಹ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇಷ್ಟು ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

12-30 P.M.

ಈ ದಿವಸ ಕೂಲಿಗಾರ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ನಣ್ಣನೌಕರ, ಇವರುಗಳಿಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕಷ್ಟದಲ್ಲರತಕ್ಕವನು ಎಂದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರ. 2 ಎಕರೆ, 4 ಎಕರೆ, 10 ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಜಮೀನ್ದಾರನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರನೂ ಈಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಲ್ಲದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಯಶಃ ತಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಸುಮಾರು 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಜನಗಳಿಂದ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣವರು ಸಣ್ಣವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಹೊಚ್ಚೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಭೂಸುಧಾರಣೆ. ಕೆಲವು ನೌಕರರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಅನೇಕ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ?

ಇಲ್ಲಿ ಜನರು ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿರುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ರೈತರು ಮಳೆ ಬಿಸಿಲುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಒಣಗುತ್ತಿರುವುದು ; ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ನೋಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ ! ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಹಾಗೆ ಕಾನೂನುಮಾಡಿ. ಇವರಿಂದಲೂ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು —ಕಾಲ ಆಯಿತು. You may continue your speech next day.

On Monday the Mysore Village Panchayets and District Boards (Amendment) Bill will be taken up and also the Mysore Agricultural Income-tax Bill. The discussion on the Tenancy Bill will continue on some other day.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿ.—ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಡೆಪಕ್ಷ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಿಗೆ ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಟೈಂಡ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮಿನಂತೆ ಚೆನೆನ್ನಿ ಬಿಲ್ಲು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬಾಕಿಯಾದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರ ಆಸೆಯಂತೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತ್ ಮಸೂದೆಯ ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಚೆನೆನ್ನಿ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಾಲ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಚೆನೆನ್ನಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರೆ ಅದು ಸೋಮವಾರ ಮುಗಿಯುವುದಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಂಗಳವಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿ ಬಿಲ್ಲು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ನಿಂತಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಸೋಮವಾರ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Preference will have to be given to the District Boards and Village Panchayets (Amendment) Bill.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is now decided that on Monday the House will take up the Village Panchayets and District Boards (Amendment) Bill and the Agricultural Income-tax Bill. After this, if there is time, there is no objection to continue the discussion on the Tenancy (Second Amendment) Bill.

The House will now rise and meet at 12 Noon on Monday.

The House adjourned at Thirty-Five Minutes past Twelve of the Clock to meet again at Twelve Noon on Monday the 11th April 1955.

WD 4508—GPB—550—22-9-55.